

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: S.V., narozený dne X.X.X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25/1292, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne X. X. X, č. j. RN-X XX-X-X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen „žalovaná“) ze dne X. X. X, č. j. RN-X X X-X-X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ust. § 88 odst. 8 zákona č.

582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 528/1991 Sb.**“), a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „**správní orgán I. stupně**“) ze dne X. X. X, č. j. R-X.X.X-X/X X X (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně ve svém výroku I. uvolnil dle ust. § 54 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 155/1995 Sb.**“) žalobci výplatu invalidního důchodu pro invaliditu X stupně, a to od X. X. X. Správní orgán I. stupně v témže rozhodnutí ve svém výroku II. dále rozhodl tak, že žalobci podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. a čl. II bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, náleží od X. X. X invalidní důchod pro invaliditu X stupně.

II. Žaloba a její podstatný obsah

3. Žalobce nesouhlasil s prvostupňovým rozhodnutím, ve kterém mu žalovaná nepřiznala invalidní důchod X stupně s tím, že žalobci byl žalovanou přiznán pouze invalidní důchod pro invaliditu X stupně. Žalobce proti rozhodnutí žalované podal v zákonné lhůtě námitky, kterým nebylo vyhověno a prvostupňové rozhodnutí žalované bylo potvrzeno. Žalobce nesouhlasil se závěrem posudkového lékaře žalované, který dospěl k závěru, že u žalobce jde o invaliditu X stupně.
4. Žalobce namítal, že posudkový lékař žalované nesprávně vyhodnotil jeho výkonnost a jeho schopnost vykonávat denní aktivity a tím pádem i jakoukoli pracovní činnost. Žalobce uvedl, že trpí těžkou X X, která se projevuje neustálými X X, a to v nejhorší možné formě, kdy žalobce není schopen jakýchkoli sociálních interakcí, žalobce si sám není schopen obstarávat záležitosti denní potřeby, na kterých je závislý (např. nákupy). Žalobce shrnul, že během těchto epizod je de facto zcela odříznutý od běžného života a není schopen standardně fungovat, natož být alespoň částečně součástí pracovního procesu.
5. Žalobce dále namítal, že posudkový lékař nereflektoval jeho dramaticky se zhoršující zdravotní stav. Žalobce strávil dlouhou dobu ve X X, což se podle něj projevilo na jeho zhoršeném X X. Počátkem roku X, kdy byl žalobce z X X X, se jeho zdravotní stav nadále zhoršoval a situace vygradovala v roce 2023, kdy žalobce prakticky přestal vycházet z domu a nebyl schopen obstarávat své základní životní potřeby.
6. Žalobce uzavírá, že žalobkyně rozhodla na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalobce proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve svém vyjádření shrnula platnou právní úpravu a s ohledem na namítanou nesprávnost posouzení zdravotního stavu žalobce navrhla přezkoumání zdravotního

stavu žalobce posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která je příslušná k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění.

8. Za stavu v době podání vyjádření žalovaná setrvala na napadeném rozhodnutí, kteréžto je založeno na objektivním, úplném zjištění a posouzení zdravotního stavu žalobce posudkovým lékařem, jehož posudek splňuje požadavky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Rovněž tak se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi a vymezuje rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce.

IV. Obsah správního spisu

9. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
10. Dne X. X. X vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž ve svém výroku I. uvolnil dle ust. § 54 zákona č. 155/1995 Sb. žalobci výplatu invalidního důchodu pro invaliditu X stupně a to od X. X. X. Správní orgán I. stupně v témže rozhodnutí ve svém výroku II. dále rozhodl tak, že žalobci podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. a čl. II bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, náleží od X. X. X invalidní důchod pro invaliditu X stupně.
11. Žalobce podal dne X. X. X včasné námitky proti prvostupňovému rozhodnutí.
12. V posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne X. X. X, č. j. LPS/X/X-NR-UST_CSSZ, vypracovaném oddělením lékařské posudkové služby žalované dospěla posuzující lékařka MUDr. E. V. k závěru, že se u žalobce jedná o pokles pracovní schopnosti o X %. Posuzující lékařka shledala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X. (X), položce XX (X, X, X, X, X) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „**vyhláška o posuzování invalidity**“), které odpovídá míra poklesu pracovní schopnosti X – X %. Posudková lékařka stanovila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce na horní hranici stanoveného rozmezí, tj. X %. Posudková lékařka vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšila tuto hodnotu o 10 %, celková míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí po navýšení X %.
13. Na základě posudku o invaliditě v rámci námitkového řízení pak žalovaná vydala napadené rozhodnutí, ve kterém se opřela o závěry a odůvodnění shora uvedeného posudku pro účely námitkového řízení.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán

[§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval přitom po projednání věci, ke kterému nařídil jednání s ohledem na potřebu provést důkaz přinejmenším posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

15. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
16. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.
17. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně. V případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
18. Z výše uvedené právní úpravy vyplývá, že pojištěnec ve věku žalobce má nárok na invalidní důchod za současného splnění dvou podmínek, a sice že se stane invalidním a zároveň získá potřebnou dobu pojištění. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal, popř. zůstal, invalidním a v jakém stupni. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz ust. § 8 odst. 7, 8, 9 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.
19. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
20. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
21. V projednávaném případě žalobce zpochybňoval závěry posudkových lékařů žalované ohledně míry poklesu jeho pracovní schopnosti, ze kterých vycházela žalovaná. S ohledem na to a s přihlédnutím k procesním návrhům stran soud nechal vypracovat posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která soudu nakonec předložila řádný posudek ze dne X. X. X, ev. č. SZ/X/X-X-X (dále jen „**posudek MPSV**“). Posudek MPSV pak soud provedl jako důkaz při jednání, kdy sám není

oprávněn zdravotní stav žalobce zkoumat, neboť nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především.

22. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předseda komise: MUDr. V. S. P. a další lékař: MUDr. T. M. s odborností X, tajemník: A. S. Z posudku vyplývá, že žalobce při jednání komise byl přítomen. Komise při zpracování posudku vyšla z dokumentace OSSZ a spisu Městského soudu v Praze, včetně žaloby a doložených lékařských nálezů (zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. L. K. a zdravotní dokumentace lékaře psychiatrie MUDr. R. B.).
23. Podle posudku MPSV rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X. (X a X), položce XX (X, X, X, X) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, kterému odpovídá míra poklesu pracovní schopnosti žalobce X-X %. Vzhledem k dalším onemocněním byla zvolena horní mez rozmezí, tj. X %. Vzhledem ke ztíženému pracovnímu zařazení při základním vzdělání žalobce posudková komise maximalisticky navýšila pokles míry pracovní schopnosti podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity o 10 %, celkový pokles pracovní schopnosti tedy posudková komise stanovila na X %.
24. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013–20: „*Správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).*“ Dále srovnej rozsudek ze dne 25. 1. 2019, č. j. 8 Ads 138/2017–40: „*Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).*“
25. V souladu s tímto rozsudkem soud uvádí, že mu nepřísluší hodnotit posudek MPSV z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně hodnotit ani podklady, ze kterých posudek vychází. Soud může posudek hodnotit pouze z hlediska jeho celistvosti a přesvědčivosti, přitom je nezbytné též posoudit, zda existují jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Soud shledal, že posudek MPSV požadavky úplnosti skutkových zjištění a přesvědčivosti posudkových závěrů o tom, že žalobce není invalidní ve třetím stupni invalidity (resp. že pokles pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního

stavu nedosáhl hranice 70 %), splňuje. Posudková komise objektivně a přesvědčivě zdůvodnila svůj závěr při posouzení procentního poklesu pracovní schopnosti žalobce. Komise rozhodovala v řádném složení, kdy kromě předsedy komise, posudkového lékaře, byl členem komise též lékař z oboru X, tedy z oboru souvisejícího s postižením žalobce, jež bylo nakonec shledáno jako příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Z posudku je také zřejmé, že posudková komise hodnotila veškerou potřebnou zdravotní dokumentaci, kterou měla k dispozici, s tím, že žalobce sám neuplatňoval neúplnost dokumentace ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Komise rovněž žalobce objektivně vyšetřila při jejím jednání, kterého se žalobce zúčastnil. Žalobce ani při soudním jednání k výslovnému dotazu soudu neuplatňoval, že by posudková komise neměla k dispozici některý z podstatných podkladů relevantní ke dni vydání napadeného rozhodnutí, zejména pak některou z lékařských zpráv.

26. Posudková komise zhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce ve stejné míře jako posudková lékařka žalované. Komise MPSV, ale na rozdíl od posudkové lékařky žalované nestanovila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce X podle kapitoly X., položky XX, nýbrž stanovila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce onemocnění podle kapitoly X., položky X (X). Komise MPSV svou rozdílnou diagnózu zdůvodnila jako vhodnější a více odpovídající dlouhodobě nepříznivému stavu žalobce.
27. Soud nemá důvod pochybovat o správnosti závěrů posudku Ministerstva práce a sociálních věcí, neboť se jedná o posudek přesvědčivý, celistvý a úplný. Z uvedeného posudku je zřejmé, na základě, jakých úvah dospěla posudková komise k odlišnému hodnocení zdravotního stavu žalobce oproti posudkovým lékařům žalované. V rámci ústního jednání tento posudek provedl k důkazu o míře poklesu pracovní schopnosti žalobce. Z jednání nevyplynuly žádné podstatné skutečnosti, zejména pak takové, které by byly způsobilé zpochybnit závěry posudkové komise.

VI. Závěr a náklady řízení

28. Ze shora uvedených důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl podle úst. § 78 odst. 7 s. ř. s.
29. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 23. března 2026

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce